

בשנים האחרונות אני חוזר מדי שנה לטייל בפולין. אם בשני הטיולים הראשונים שלי חלק נכבד מהזמן הוקצה לביקור במקומות שנקשרו במשפחתי ובמשפחת רעייתי, בטיולים האחרונים הדגש הוסט לפארקים ואתרי תיירות אחרים, כאשר בכל מקום אנחנו מנסים לאתר שרידים של התרבות היהודית, כמו בתי כנסת, בתי קברות ובניינים שבהם חיו ופעלו יהודים. הטיול האחרון התמקד ברצועה לרוחבה של פולין, על הציר ביאליסטוק-פוזנן, שנתחמה בין ורשה בדרום לריביירה הבלטית שבצפון.

מביא ליסטוק ועד פוזנן

כתב וצילם:
יצחק בן עוזר

3

2

1

4

הגדול שבהם, שנמצא ברחוב Suraska 3, נשרף בשנת 1941 על 2,000 היהודים שהוכנסו לתוכו על ידי הנאצים. מבנה אחר ששימש בעבר בית כנסת שוכן מול הכניסה לארמון ברניצקי. בחלקו האחורי של הבניין ניתן להבחין עדיין בסמנים חיצוניים לכך שהיה זה בית כנסת.

לאחר שחרשנו ברגל את מרכז ביאליסטוק, יצאנו מהעיר לבקר בשני בתי כנסת ששרדו באזור. הפחות מפורסם מביניהם נמצא בעיירה ששמה Sejny, הסמוכה לגבול עם ליטא. בית הכנסת הצבוע לבן נמצא ליד כיכר, במרכז של העיירה. במבנה מתקיימים כיום אירועי תרבות, וכמעט לא נותרו בו סממני יודאיקה כלשהם.

בית הכנסת השני נמצא בעיירה Tykocin, הקרובה לביאליסטוק. הוא נבנה בשנת 1642, ובדרך נס לא נפגע במהלך מלחמת העולם השנייה. האתר מתוחזק כבית כנסת, והוא זוכה לביקורים של יחידים וקבוצות (בעיקר מפולין, אמריקה וישראל). קירותיו הפנימיים של המבנה המרשים מקושטים בפסוקים מספרי הקודש. במרכז המבנה בימה שלה שתי קומות, והיא מוקפת בארבעה עמודי תווך שמתכנסים ותומכים בתקרה. על הקיר המזרחי של בית הכנסת ניצב ארון הקודש, ועל הקירות הנותרים כתובות בעברית, וכן תמונות של צמחים וחיות בשלל צבעים. בית הכנסת הוא אתר תיירות הומה, ומשני צדדיו הוקמו שתי מסעדות ששמן נכתב גם בעברית כדי למשוך את התיירים הישראלים/יהודים שפוקדים את האתר.

זמנהוף, ממציא האספרנטו. הוא הכיר את הבעייתיות שבריבוי השפות, והגה רעיון יצירתי מאוד, שבסופו של דבר לא התקבל בעולם (קשה אפילו לדמיין את התועלת בשפה אחת שמשמשת את כל תושבי כדור הארץ).

לודוויג זמנהוף הוא אחד מבניה המפורסמים של העיר, והוא מונצח בכמה אתרים: ברחוב שנקרא על שמו, הבית שבו גדל, בית הספר שבו למד ופסל שלו בכיכר זמנהוף, שנקראת על שמו, ברחוב Malmeda (נקרא על שמו של יצחק מלמד, יהודי שפעל נגד הנאצים במלחמת העולם השנייה והסגיר את עצמו לידיהם כדי למנוע ענישה קולקטיבית ליהודי העיר. הוא הוצא להורג).

קצת אידישקייט לא תזיק

בסביבת העיר ביאליסטוק ניתן למצוא אתרים שמקודשים לכמה דתות. ב-Grabarka נמצאת "גבעת הצלבים", שהיא אתר מקודש לנוצרים האורתודוקסים. בתחילת המחצית השנייה של אוגוסט מתקיים כאן טקס שנמשך יומיים, ובמהלכו מגיעים הנה עשרות אלפי מאמינים שחלקם נושאים צלבים וצועדים אתם לעבר הגבעה, ושם תוקעים אותם באדמה. כנסיות אורתודוקסיות צבועות בכחול ניתן למצוא ב-Hajnowka וב-Narew. בתי קברות מוסלמיים קיימים ב-Bohoniki וב-Kruszyniany.

בביאליסטוק הייתה קהילה יהודית גדולה שחלקה נמנה עם האליטה של העיר. עדות לכך אפשר למצוא בארמונות של התעשיינים, כדוגמת ארמון ציטרון ובית החרושת של פאבל ינובסקי שברחוב Warszawska או הארמון של משפחת נוביק ברחוב Lipowa. ביציאה הצפון-מזרחית מהעיר לכיוון העיירה Suprasl נמצא בית קברות יהודי שאמנם אינו מטופח וצבועוני כמו בתי הקברות הנוצריים הסמוכים אליו, אך גודלו המרשים מעיד על גודלה וחשיבותה של הקהילה היהודית בעיר בתקופה שלפני מלחמת העולם השנייה. בעיר פעלו כמה בתי כנסת.

ביאליסטוק

ביאליסטוק היא העיר הגדולה בצפון-מזרח פולין. מיקומה הגאוגרפי על הצייר שבין בלארוס לבין גרמניה תרם רבות לכלכלת העיר. עובדה נוספת שתורמה לצמיחתה הכלכלית היא השתייכותה בפרק זמן לא מבוטל לרוסיה, שפטרה את המסחר בין שתי המדינות ממכסים. העובדות האלה מסבירות את המשכה של טייקונים תעשייתיים (בעיקר בתחום הטקסטיל) להעתיק את עסקיהם ומגוריהם לעיר.

הבתים של הטייקונים מרשימים מאוד מבחינה ארכיטקטונית, והם מרכיבים מסלול מרתק שמרביתו מתמקד ברחוב Warszawska (לדוגמה: במספר 7 הארמון של משפחת Trylling). בניין העירייה הישן נמצא במרכז של כיכר שוק עתיקה שנקראת Koschiuzki. הכיכר המשולשת קטנה יחסית לכיכרות השוק בערים פולניות אחרות, אבל היא שוקקת פעילות, ועם רדת החשכה נוצר הרושם שכל התושבים ומעט התיירים שפוקדים את העיר התקבצו לבתי הקפה והמסעדות שמקיפים אותה. האתר המוביל בעיר הוא ארמון ברניצקי שהוקם על ידי איש צבא פולני שהתמודד על המלוכה מול פוניהטובסקי. משהפסיד בהתמודדות התרכז בבנייה של ארמון שהיה חיקוי לארמון ורסאי.

בדומה לארמון המקורי מוקף גם ארמון זה בגנים מעוצבים בסגנון צרפתי ואנגלי, ששולבו בהם מזרקות ופסלים. ביאליסטוק הייתה לאורך השנים נקודת מפגש לתרבויות ודתות שונות, וגרו בה זה לצד זה צאצאי הטטרים, רוסים, פולנים, גרמנים, ליטאים, בלארוסים ויהודים, כשכל אחד מאלה הביא לכאן את הדת שלו על מוסדותיה ודיבר בשפה שלו. נתונים אלה מסבירים את העובדה שבעיר יש כנסיות מפוארות שחלקן קתוליות וחלקן אורתודוקסיות. הפעילות בהן עד עצם היום הזה מרשימה למדי, ובשבוע שהייתי בעיר יצא לי לראות לא אחת את חצרות הכנסייה מלאות במאמינים, גברים, נשים וילדים. ריבוי השפות שדוברו כאן היווה קרקע פורייה ללודוויג

למדיי (בדרך כלל רואים אותם בשעות הבוקר המוקדמות כאשר הם תרים אחר מזון). אבל אל דאגה, באחת מפינות הפארק הוקמה שמורה מסודרת ובה מכלאות ענק שבתוכן שוכנו נציגים של בעלי החיים שמאכלסים את הפארק.

חובבי הצמחים ימצאו עניין בסיור של כשעה וחצי ביער, תוך קבלת הסברים מעמיקים (בפולנית כמובן...) על העצים, מקורם והמחלות שלהם. חלק מהעצים צברו ותק של מאות שנים, וכמו הסקוויית שבקליפורניה, גם כאן יש כמה עצים שזכו בכינוי "ייחודי". מרבית הפעילויות יוצאות ממרכז מבקרים שנמצא בעיירה שנקראת בשמו של הפארק, שמשמשת נקודת מוצא לסיורים רגליים, סיורים ממונעים ונסיעה בעגלות רתומות לסוסים (נקראות בפולנית בריצ'קה). כמו בכל אטרקציה תיירותית, גם כאן יש מבחר דוכנים המציעים מכל הבא ליד.

רכבת צרה "מ-Elk"

Elk נמצאת בדרך שבין ביאליסטוק לאגמים המזוריים. "הרכבת הצרה" (narrow gauge) משמשת כיום את התיירים המקומיים ואלה שהגיעו מחו"ל. הרכבת משרתת דרכה באטיות בתוך אזור חקלאי ירוק, דבר שמאפשר לנוסעים לראות בדרך מטעים, שדות וכרי מרעה שבהם פרות רבות. הקטר שמושך ארבעה קרונות (שניים פתוחים ושניים סגורים) מגיע בתוך 45 דקות עד לתחנת הקצה Syptiki. הנסיעה מתנהלת באווירה נינוחה, והקונדוקטור מעביר את השליטה לציבור הנוסעים. הוא מוסר את הכובע, את שרביט האיתות ואת מכשיר ניקוב הכרטיסים לידי הנוסעים שמעבירים את הציוד מנוסע אחד לשני. לאחר שהרכבת מגיעה לתחנת היעד מבינים עד מהרה שמדובר בכפר שבו כמה בתים וחצרות פורחות, אבל תושביו פיתחו כלכלה "יצירתית" שאינה מזכירה את זו שהייתה כאן בתקופה הקומוניסטית. במתחם התחנה, במרכז של חצר שמרוחקת כעשרה מ' מהפסים, התמקם "זים" והדליק מדורה. מהצידניות שהביא עמו הוא שלף בשרים (בעיקר נקניקיות),

סכרים, כך שיתאימו לאגם שאליו עוברת הספינה. מערכת הסגירה של הסכרים היא מכנית וידנית, ושני אנשים (בדרך כלל אחד מצוות הספינה) יורדים לשתי הגדות ופותחים/סוגרים את הסכר שבנוי משני חלקים. ניתן לנסוע בספינת טיולים מאוגוסטוב לאגמים Necko ו-Biale (שעה וחצי), או בתעלת אוגוסטוב עד לאגם Studzienicze (שלוש שעות וחצי). בשתי החלופות עוברים בתעלה צרה שמחברת שני אגמים (בשיט הארוך יותר עוברים שתי תעלות) שנבדלים זה מזה במפלס המים. הפעילות הזאת מעניינת מאוד, ונוסעי הספינות וגם אלה שניצבים על הגשר שמעל התעלה נוהגים להנציח אותה בתמונות.

פארק ביאלוביצה

בפולין מספר רב של פארקים, והאזור הזה משופע בהם. חלק גדול מהפארקים (לדוגמה: פארק בירברז'ה) עתירי ביצות ויערות, והם מוקדי משיכה לציפורים רבות, שבעקבותיהן באים לכאן בהמוניהם צפרים מכל העולם. אחת התופעות הבולטות באזור היא כמות אדירה של קני חסידות שיש להם קונסטרוקציה מרשימה, במרבית המקרים בראשו של עמוד חשמל. בחודש אוגוסט מרבית הקנים היו ריקים, אך בכמה מקרים הצלחנו להבחין תוך כדי נסיעה בדייר אחד או שניים. פארק ביאלוביצה שוכן על הגבול שבין פולין לבלארוס, וחלק נכבד ממנו נמצא בשטחה של בלארוס. הפארק פופולרי מאוד, בעיקר בגלל החיות שנמצאות בו. הזנים היותר מיוחדים הם ביזונים (נקראים בשפת המקומיים ז'ובר), ז'וברוני (הכלאה בין ביזון לבקר) וסוסי טרפאן שמזכירים במקצת סוסי פוני. הפארק גדול והסיכוי להיפגש אתם קטן

תעלת אוגוסטוב

במחצית הראשונה של המאה ה-19 נחפרה תעלת אוגוסטוב שאורכה 102 ק"מ (82 מתוכם בשטחה של פולין) והיא מסתיימת בגרודנו שבבלארוס. בתעלה נעזרים בטכנולוגיה שמוכרת גם ממדינות אחרות בעולם, שבה מעלים או מורידים את גובה המים באמצעות מערכת

1. החזית של טירת קורניק שנמצאת מדרום לעיר פוזנן.
2. ויאדוקט שממוקם לא הרחק מ-WYSOKA WIES.
3. "מגדל המלח" (Saline Graduation Tower) שבפארק שבמרכז צ'יכו'צ'י. משני צדדיו מסלול הליכה (בתשלום) הומה תיירים, שנושמים את האוויר רווי המינרלים.
4. ה"רכבת הקלה" משמשת היום את התיירים המקומיים ואת אלה שהגיעו מחו"ל. היא משמשת כאמצעי לחוות את הדרך.

ומכר אותם למטיילים הרעבים. אלה קיבלו ממנו ענפי עץ להשחלת הבשר, והם צלו אותו במדורה. מעבר לכביש אפשר לבקר בבית הספר המקומי. הביקור בבית הספר מעניין כשלעצמו. בנוסף לאוסף הנוסחאות המעטרות את הקירות, לפינה הירוקה שבה לומדים על צמחים שונים ולמוזאון שמציג את החיים בכפרים במאות הקודמות, ניתן למצוא כאן פלקטים שמתייחסים לסמל המדינה, לדגל הפולני ולהמנון. החוויה כולה נמשכת שלוש שעות מהנות.

3

1

2

גיזיצ'קו שבאגמים המזוריים

האגמים המזוריים הם מאזורי התיירות הבולטים בפולין. סביב שפע האגמים משתרעים פארקים ויערות שמושכים אליהם תיירים רבים בעונת הקיץ. באזור פותחו אתרי תיירות רבים, כדי לענות על הביקוש (מרינות, ספורט ימי, סירות לשימוש עצמי לצד ספינות שמסיעות תיירים, דירות נופש, בתי מלון, מסעדות ובתי קפה). בחרתי בשיט שיוצא מגיזיצ'קו (Gizycko) וחוזר לשם. בתום ההפלגה נסענו לטיילת שלגדות התעלה, שעוברת בעיר, כדי לחזות בתופעה של הגשר המסתובב. במהלך ההפלגה עברנו דרך הגשר המסתובב שהיה פתוח לתנועת ספינות, אבל מהטיילת שלאורך התעלה התמונה ברורה יותר. הגשר משמש למעבר הולכי רגל ומכוניות במשך כשעתיים, ולאחר מכן מסובב האחראי על האתר "מנואלה" שמסובבת את הגשר בתוך מימי התעלה ב-90 מעלות, והוא נצמד לדופן התעלה ומאפשר לספינות עם תרנים גבוהים לעבור במימי התעלה למשך כשעתיים (הספינות השטוחות יכולות לעבור גם בזמן שהגשר משמש את הרכבים והולכי הרגל).

מאורת הזאבים

לא רחוק מהכפר גיירלוז (Gierloz) ניתן לראות את 50 הבונקרים ו-30 המבנים הנוספים שהקים היטלר לצורכי המפקדה שלו, במהלך מלחמת העולם השנייה. המקום נבנה בעיר סבוך בשטח פרוסיה, שהיה מיושב גרמנים אשר חיפו על הבסיס המרכזי הזה. עובי קירות הבונקרים הגיע לשמונה מ'. באתר הזה הניח ב-20 ביולי 1944 קולונל שטאופנברג פצצה מתחת למקום מושבו של היטלר ועזב את החדר. הפצצה התפוצצה כמתוכנן, אך היטלר לא היה במקומו ולכן ניצל. כיום, לאחר עשר שנים שבהן פינו את המוקשים, ניתן לבקר בין הריסות הבונקרים שפוצצו על ידי הצבא הגרמני בשעת הנסיגה בשל התקדמות הצבא האדום מערבה. עמדתי נפעם מול עצמת הבטון וההשקעה האדירה במיגון המפקדה ובהספקת השירותים ותנאי השירות לשוהים במפקדה.

תעלת Elblag-Ostroda

בתעלה זו, שאורכה 68 ק"מ, חמש תחנות מעבר המתגברות על פער גבהים של למעלה מ-100 מ'. להבדיל מהפתרון הטכנולוגי המקובל, של מערך סכרים, כאן הספינות, שמשקלן נמוך מ-50 טונות, מועברות ביבשה על "עגלות" מתכת שנמשכות בכבלי פלדה וזזות בשני הכיוונים בדומה לעקרון הפעולה של רכבל. כך ניתן לראות ספינות עם עשרות מטיילים מועברות בין שני אגמים שגובהם שונה, על פני "עגלות" שנעות על אדמה מדושאת וירוקה.

גן עדן פולני

פארק Dylewo נמצא מדרום לעיר אוסטרודה (Ostroda). בלב הפארק, שבו כפרים קטנים יחסית מבוססי חקלאות, המוקפים ביערות, נמצא מלון הספא Hotel spa dr Irena Eris Wzgorza Dylewskie. משמאל לכביש הגישה למלון הבחנו בעדת צבאים שליחכה עשב להנאתה. בחזית הכניסה למלון כיכר המוקפת במדשאות ירוקות ובגינות פרחים, ובמרכזה מזרקה.

שדה הקרב גרונוואלד

בקרב שהתחולל כאן ב-15 ביולי 1410 הולך הפולני ולדיסלב היגלוני את הפולנים, הליטאים והרוסים לניצחון גדול על המסדר הטבטוני הגרמני, שלא התאושש מהמפלה שנחל כאן. מדי שנה, לקראת 15 ביולי (לעתים

4

מורשת התרבות של אונסק"ו (מאז 1997). זהו המבצר הגדול ביותר ששרד באירופה מימי הביניים. אף על פי שהמסדר הטבטוני הובס בקרב גרונוואלד בשנת 1410, הוא המשיך להחזיק בטירה עד 1457. הטירה מוקפת חומה מלבנים אדומות עם שערים ומגדלים.

בטירה שלושה מפלסים:

המבצר התחתון (מאה 15) – כיום יש בו שירותי תיירות (מסעדה, מלון). המבצר האמצעי (מאה 14) – רוב החדרים והאולמות פתוחים למבקרים.

המבצר העליון (מאה 13) – רוב החדרים והאולמות פתוחים למבקרים. הטירה גדולה למדי, ונדרשות למעלה משלוש שעות לביקור במרבית האטרקציות שבה (לצורך התרשמות ראשונית על המצפה ניתן להיעצר ליד דגם הטירה המוצג בסמוך למגרש החניה של האתר). לאחר שסיירתי באולמות רבים התמקדתי בשני אתרים שהם יותר מיוחדים: אוסף פריטים עשוי ענבר, ומגדל המתנשא לגובה רב, שטיפסתי עד לגג הפתוח שלו כדי להבין את הסיבות למיקומה של הטירה ואת היתרון הטופוגרפי שלה.

טורון - העיר של קופרניקוס

העיר טורון גאה מאוד באחד מבניה, המדען המפורסם ניקולאי קופרניקוס. היא הנציחה את פועלו במקומות שונים ברחבי העיר

1. דחליל בגן ירק בסקאנסן (מוזאון פתוח) שבאולשטיניק.
2. אחד המבנים במוזאון הפתוח.
3. מגדל בחומה המקיפה את הרובע העתיק של טורון.
4. מבט דרך שער בחומת העיר לרובע העתיק של טורון.

אחריו (דמיון רב לסיפור "החליץ מהמלין"). מהכיכר ניתן לפנות לעבר רחוב קופרניקה, שם נמצא ביתו של ניקולאי קופרניקוס.

במדרכה שממול ממוקמת חנות עוגיות, זוהי הזדמנות להתנסות בטעימה של עוגיות הג'ינג'ר שפרסמו את העיר. המרכז העתיק היה מוקף חומה שנשתמרה היטב בצדה הדרומי. בחלק המערבי סוגרת גינה ירוקה על המרכז העתיק, ובפינה הצפון-מערבית מזרקה קוסמופוליס. המזרקה מוארת בלילה באורות צבעוניים, כשברקע מתנגנות יצירות מוסיקליות מפורסמות. בחומות שבצד הדרומי כמה מגדלים (שהבולט מביניהם הוא המגדל הנטוי) וכמה שערי כניסה (שער המנזר, שער המלחים ושער הגשר). בין החומה לנהר הוויסלה שעובר בעיר מפרידה טיילת מעוצבת שמאפשרת צפייה על החומה ועל הנהר והגשרים שנמתחו מעליו.

כוזנן

העיר פוזנן שוכנת במערבה של פולין, על הצייר שמחבר את ברלין לוורשה. ניכרים בה שרידים מהתרבות הגרמנית, כתוצאה מהקרבה

העתיקה. בעיר טורון שני רבעים: הרובע העתיק והרובע החדש (הכול יחסי), שבעבר הופרדו פיזית על ידי חומה וחפיר, ולאחר שאלו נהרסו מהווים היום שני הרבעים ליחידה אחת. לכל אחד מהרבעים כיכר שוק משלו, ושתי הכיכרות הללו מוכרות בשמות: כיכר העיר העתיקה וכיכר העיר החדשה. כיכר העיר העתיקה, כמו בערים פולניות אחרות כגון ורשה, קרקוב ופוזנן, היא האטרקציה המרכזית בעיר, כי שם מרוכזים המבנים המעניינים ביותר, ואליה נוהרים המוני התיירים. היא מוקפת בתי קפה ומסעדות, וכל אלה שרוצים לראות ולהיראות מוצאים את דרכם אליה. במרכז הכיכר של טורון נמצא בית העירייה הישן, שחדל מפעילותו המוניציפלית בתחילת המאה ה-20, וכיום הוא משמש אכסניה לאחד המוזאונים. מרפסת התצפית שבראש המגדל של בית העירייה מאפשרת תצפית טובה על העיר כולה. שני המונומנטים הבולטים בכיכר הם פסל גדול של ניקולאי קופרניקוס ומזרקה שיוצאת מתוך בריכה שאת דופןותיה מעטרים צפרדעים ונגן כינור. מזרקה זו מנציחה אגדה שלפיה סבלה העיר ממכת צפרדעים והשליט לא ידע כיצד לפתור אותה. הוא הציע את בתו למי שיצליח להרחיק את הצפרדעים מהעיר. נגן כינור צעיר נרתם למשימה, ותוך כדי ניגון צעד אל מחוץ לעיר כשכל הצפרדעים

1. הטירה המלכותית במרכז העיר פוזנן. היא בולטת בחצרות ובגנים המטופחים שלה. הטירה משמשת היום בעיקר לאירועי תרבות.
2. ככר השוק בפוזנן - אנשים ממתניים בכיכר לשעה 12:00, שבה מתרחש המופע של "התיישים המתנגחים".
3. כיכר השוק בפוזנן - החזיתות הצבעוניות של הבתים העתיקים שסוגרים על הכיכר.

1

3

2

2

1

אחד מניסיונות המרי הראשונים כנגד השלטון הקומוניסטי שבו פתחו פועלים מהאזור בשביתה. כוחות הביטחון דיכאו ביד קשה את ההפגנות, והרגו עשרות מפגינים. חודשים אחדים לאחר ההפגנות הוחלט על הקלות, ונבחרה הנהגה חדשה למפלגה הקומוניסטית בראשותו של גומולקה. אתר מעניין נוסף הוא פארק המצודה שממוקם מצפון למרכז העיר (עדיין בטווח הליכה). כיום לא ניתן להבחין בשרידיים של המצודה העתיקה שהייתה כאן בעבר, אבל הפארק הירוק שמוקף בשכונות מגורים הוא יעד למטיילים ולחובבי ריצה, ואף גני ילדים פוקדים אותו. בחלק הצפוני יש גן ורדים (רוזארים), ובחלק הדרום-מערבי שלו ניצבת אנדרטה ללוחמי פוזנן שנהרגו במלחמת העולם השנייה.

למרגלות האנדרטה יש בתי קברות שבהם קבורים חיילים סובייטים, פולנים שהשתתפו בהגנת העיר ובריטים. בית הקברות הבריטי שמור ומטופח בהתאם למסורת הבריטית (כמו אלה שברמלה, חיפה ובאר שבע). בפארק המצודה יש גם שני מוזאונים שקשורים לצבא, ובהם תצוגה מרשימה של כלי לחימה (נגמ"שים, תותחים וטנקים). קשה להיפרד מפוזנן מבלי להתייחס למגוון האדיר של מרכזים מסחריים וקניונים שבעיצוב החיצוני של חלק מהם ניכרת יצירתיות. בסמוך לתחנת הרכבת המרכזית שממול לאזור הירידיים הוקם בשנים האחרונות מבנה מרשים שמשמש אכסניה למאות חנויות ולבתי קולנוע, ושמו City Center. הקניון המעוצב ביותר נקרא Sary Browar, והוא הוקם במקום שבו פעלה בעבר מבשלת בירה. הוא עשוי לבנים חומות שמבדילות אותו משאר הבניינים שבאזור. הוא מחולק לכמה אגפים שבהם חנויות מותגים, וחלקם מחוברים על ידי מרפסת שמהווה מעין גשר ומשמשת "חצר מזון".

1. החצר הפנימית של טירת nidciza.
2. בפארק המצודה בפוזנן יש שני מוזאונים צבאיים המציגים מבחר אמצעי לחימה מתקופת מלחמת העולם השנייה ואחריה, כולל מטוסים, נגמ"שים, תותחים וטנקים.

לגרמניה ומכך שהגרמנים שלטו במקום בתקופות רבות לאורך ההיסטוריה. בתקופת השלטון הקומוניסטי התפרסמה העיר בגלל הירידיים שהתקיימו בה, אך מאז נפילת הקומוניזם העיר עוברת תנופת פיתוח עצומה שמוצאת ביטוי במבנים רבים שהוקמו/שופצו כאן מאז שנות ה-90 של המאה הקודמת. גולת הכותרת, כמו בערים פולניות אחרות (ורשה, קרקוב, טורון), היא כיכר העיר העתיקה (יש המכנים אותה כיכר השוק הישנה). במרכזה בית העירייה הישן שחדל לשמש כמרכז מוניציפלי והפך לאטרקציה תרבותית. בראש המגדל יש שעון גדול ומעליו דלת ברזל שנפתחת מדי יום בשעה 12:00, וממנה מגיחים שני תיישים מתכתיים שמתנגחים לנגד עיניהם של צופים רבים שמתאספים בכיכר. המבנים הישנים המדהימים שמסביב לכיכר, והצבעוניות הרבה, יוצרים תפאורה לתמונות רבות של תיירים וסתם חובבי צילום מקומיים. מסביב לכיכר העתיקה יש מקבץ של מסעדות (חלקן עממיות וחלקן מפוארות) ובתי קפה, וזהו בהחלט המקום שבו מתאים לשבת על "ארוחה פולנית" (מרק ז'וראק, פירוגי, ביגוס) מלווה בכוס בירה מקומית (המותגים LECH TISKIE and ZUBR), שמיוצרות במבשלת השיכר המקומית Lech (ניתן לערוך בה סיור של שעתיים). מומלץ שלא להחמיץ את המסע הקצר ברכבת המיניאטורית מסביב לאגם מלטה (שמו של האגם נגזר מכך שבמאה ה-12 התיישבו כאן אבירי מסדר מלטה). הרכבת נוסעת לכיוון גן החיות החדש, ויש לה תחנת ביניים בסמוך למתחם ספא מודרני שכולל שתי בריכות (אחת אולימפית), מגוון סאונות, פארק מים וכמובן מרכז לטיפולים ועיסויים.

במרכז העיר יש כמה מבנים מרשימים (הטירה המלכותית על החצרות והגן המטופח שבה, בניין האופרה עם העמודים היווניים שבחזיתו, ובניין הרוטונדה שהוא בניין עגול ששימש בעבר חנות כול בו), וכמה מונומנטים כדוגמת הפסל של אדם מיצקביץ', המשורר הפולני הדגול שהאוניברסיטה המקומית קרויה על שמו. בצמוד לפסל הזה ניצבת אנדרטה מרשימה לזכרם של הפועלים שנהרגו במהומות 1956, שהיו